

[Rahbæk Møller]

De to ordførere burde være bekendt med, at man i dag sagtens kan oprette pensionsordninger i udlandet, men så mister man skattefradragretten herhjemme. Det er anerkendt EF-ret, at sådan er det, og sådan vil det formodentlig blive ved med at være. Det er derfor, folk ikke gør det. Der er alene en teoretisk risiko for, at folk skal begynde at oprette pensionsordninger i udlandet.

Så skal jeg endelig henvende mig til de to eneste, der overhovedet kunne se problemet, nemlig ministeren og fru Sonja Mikkelsen. De kunne se problemet, men kunne ikke tage vores løsningsforslag og sagde, det var bureaukratisk. Det er det måske også, det vil jeg såmænd ikke afvise, men sagen er: Er det ikke et problem, vi bør se på? Hvis man ikke tager SF's forslag, hvordan gør vi det så? Skal vi følge kommunalarbejdernes forslag og lempe realrenteafgiften? Det er måske mindre bureaukratisk, og det er en løsning. Eller skal vi bare sige til de mennesker, som har hårdt fysisk arbejde og stor invaliditetsrisiko: Lad være, drop det dér? Eller skal vi lade dem snyde sig selv? Det er det, vi gør i dag. Vi lader dem ganske roligt indbetale til en pension, som de ikke får.

Det kan ikke være rigtigt, at nogle mennesker skal have det sådan.

(Kort bemærkning).

Sonja Mikkelsen (S):

Der skal ingen tvivl være om, at vi fra Socialdemokratiets side er optaget af disse problemer, og jeg vil gerne sige, hvad jeg også sagde på Socialdemokratiets vegne sidste forår, at hvis der kan komme forslag, ideer frem til, hvordan vi kan komme om ved dette problem uden at opbygge et kæmpe bureaukрати eller på anden måde skade pensionsopsparingen generelt set, så er vi indstillet på at kigge på det. Det sagde jeg i april måned sidste år, og det vil jeg gerne gentage.

(Kort bemærkning).

Rahbæk Møller (SF):

Hvis vi kunne få en tilkendegivelse af, at regeringen vil se på, om den kan finde en løsning, ville vi være mere end tilfredse. Vi har prøvet at tænke, og vi er kommet med vores forslag. Oppositionsforslag bliver altid kaldt bureaukratiske, ikke rigtig gennemtænkt osv.,

sådan er det nu, men regeringen har jo et stort embedsværk, der kan tænke, lave planer osv. Hvis det faktisk er regeringens agt, som fru Sonja Mikkelsen lige tilkendegav det, at se på, om den kan komme på noget bedre, synes jeg, det er meget fint. Men vi har ikke hørt ét ord om, at nogen har den slags planer.

Vi har forsøgt vores bud. Det er blevet afvist – for en stor del af ordførernes vedkommende uden overhovedet at forholde sig til problemstillingen. Det er ikke værdigt. Jeg har stadig ikke set nogen markere for at komme med en tilkendegivelse af, at andre vil forsøge at tænke over problemet og se, om de kan komme med smartere løsninger end dem, SF har fantasi til at forestille sig.

Industri- og samordningsministeren (Mimi Jakobsen):

Jeg har ingen smartere løsninger på bedding eller i hovedet eller nogen andre steder, og jeg kan heller ikke love hr. Rahbæk Møller at ryste op med sådan nogle. Men vi skal jo have en udvalgsbehandling, og dér kan der stilles spørgsmål og arbejdes videre med sagen. Så meget kan vi i hvert fald blive enige om.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden:

Første næstformand (Ivar Hansen):

Der er ikke mere på dagsordenen.

Fra statsministeren har jeg modtaget følgende skrivelse af d.d.:

»Efter statsministerens indstilling er det ved kongelig resolution af 8. februar 1994 besluttet